

6.12.2022

У нас виключають світло приблизно за графіком, тому вимкнули його близько 9:00 і ввімкнули орієнтовно після 17:00, тобто ми цілий день сиділи без світла. Це створило ряд проблем, адже мені потрібно готуватись до іспиту. Якщо телефон ще якось можна підзарядити павербанком, то ноутбук, на жаль, ні. Також сьогодні прибула посилка від тата, де був термос. Я напередодні розповіла батьку, що захворіла і через відключення не можу часто робити собі чай, сказала про плани на купівлю термосу. А він запропонував свій, адже він ним не користується. Отож, я вирішила, що піду на пошту забрати термос і разом з тим візьму телефон і ноутбук, щоб попросити їх зарядити на пошті (коли я забирала минулу свою посилку, то на моєму відділенні тоді не було світла, в них працював генератор і я бачила, як люди приходили заряджати свої пристрої), це було в обід. Згодом передумала, адже додому ще було потрібно багато чого купити і ходити з усіма речима незручно, тому я вирішила, що буду повторювати матеріали до іспиту, коли дадуть світло. Повернувшись додому, вже на той момент заряджала телефон павербанком. Коли ввечері дали світло, одразу все поставила на зарядку, вай-фай так і не з'явився, я загріла воду для термоса і пішла готуватись до іспиту. Попросила сусіда допомогти мені помити голову, як на мене, то я вже давно цього не робила через відсутність води. Зараз її теж не було, в мене в кімнаті стояв бутиль технічної води, я спочатку думала ту воду нагріти, але не мала багато часу, тому попросила сусіда просто лити воду з самого бутля. Висушила голову і продовжила готуватись до іспиту. Близько 3 ночі лягла спати.

7.12.2022

Найбільш неприємним з самого ранку для мене було з'ясувати, що є і світло і вода, і навіть ГАРЯЧА, а мені довелось пережити ті торттури холодною водою. Я зібралась і поїхала в університет. Після іспиту викладач попросила нас лишитись для того, щоб дізнатись результати, ми з однокласницями пішли в їдальню. Після того, як ми вже отримали результати, я поїхала в гуртожиток, проте згадала дещо. В мене у Львові є родичка - пані Надя (літня людина, моя двоюрідна прабаба), так склалось, що її родина віддала її в пансіонат для літніх людей (у Брюховичах), самі майже всі виїхали закордон, лише одна жінка приходить до неї, але нечасто, тому пані Надя інколи звертається до мене (наприклад, потрібні ліки чи їжа тощо). Вона зателефонувала мені наприкінці минулого тижня і попросила привезти теплого одягу, бо вона мерзне в пансіонаті. На той момент я ще себе дуже погано почувала, і не хотіла наражати на небезпеку ні її, ні себе, тому сказала, що приїду трохи пізніше. І от я вже в автобусі, їдучи додому згадую про це і думаю, що потрібно їхати назад. Я попросила хлопця поїхати зі мною, він погодився, ми пішли купили теплого одягу і поїхали в Брюховичі. Коли ми були в пансіонаті, перше, на що я звернула увагу - там було дуже спекотно, було світло. Можливо, через вік літніх людей починає знобити, а може опалення ввімкнули нещодавно. Але я подумала, що теплі речі в принципі не завадять, бо не знати, яка ситуація далі буде. Ми пробули в пансіонаті недовго, бо я ще кашляю і до того ж уже майже вечір, і треба дістатись додому. Ми пішли на зупинку автобуса і тут в Брюховичах вимкнули світло, це було близько 17:00. Ми дуже довго чекали на автобус і вже подумали, що його не буде, але таки дочекались. Приїхавши в гуртожиток, ми побачили, що є світло, хоча за графіком мало би бути відключення. До того ж ми помітили, що вода у нас є лише під час «білих зон» (графік відключень електроенергії складається з «зеленої зони» - світло є, «жовтої» - світла немає, і «білої» - можливі відключення за потреби).

8.12.2022

Я цілий день була вдома, почала дивитись новий серіал «Венздей», правда, з мобільного інтернету, якого лишається все менше, а вай-фай невідомо коли буде. Відключення були за графіком. Стикнулась ввечері з ситуацією, коли забракло свічок, якось я не проконтролювала, як всі використала. Знайшла стару аромасвічку, світла від неї небагато, але хоч щось. Води немає, робила собі чай з води в термосі, він виявився дійсно хорошим і довго тримає тепло. О 21:00 приблизно з'явилося світло, в мене закінчилась питна вода. Я її періодично набираю у водоматах під гуртожитком, але ці водомати розташовані в магазинах, які включені до іншої групи відключень, тому часто така ситуація, що в гуртожитку світло є, а водомати не працюють і навпаки. Так сталося і цього разу. До того ж пізня година, але на щастя працював магазин в самому гуртожитку і я змогла купити води там.

9.12.2022

Продовжую дивитись серіал, все ще з мобільного інтернету. Говорила телефоном з мамою, вона знайшла ще один непотрібний термос вдома, сказала, що його відправить разом з невеличкою посилкою. Хтось з гуртожитку додзвонився до провайдера, той сказав, що в нашому гуртожитку від постійних перепадів струму згорів комутатор, тому інтернету не буде, доки не поремонтують. Відключення також були за графіком. Вода була під час білих зон.

10.11.2022

Знову відключення були за графіком, так, не було світла з 9:00 до 13:00, однак була вода і я зробила невелике прання і прибирання. Потім о 13:00 світло з'явилося і навіть з'явився інтернет. Але я вже зібралась їхати до бібліотеки, бо подумала, що мені потрібні деякі посібники, щоб я не залежала від світла і могла вчитись за паперовими книжками, а не онлайн. Я поїхала до бібліотеки, там було світло, потрібну мені літературу я взяти не змогла, адже у залі, де вона знаходиться проводився захід для дітей. Я зайшла до декількох книгарень, скрізь було світло, потім поїхала додому. Дуже картала себе за те, що фактично витратила час зі світлом і Інтернетом дарма, близько 18:00 світло вимкнули. Я готувалась до наступного іспиту і лягла спати. Ще сьогодні мама відправила мені термос і він має прийти завтра.

11.11.2022

Цілий день було світло, однак вода – тільки під час білих зон, інтернету не було. Я готувалась до іспиту, слухала лекції, завантажувала необхідну літературу. Близько 18:00 я згадала про посилку і зайшла в додаток Нової пошти, там показувало, що посилка прибула ще вдень, але мені не прийшло сповіщення як зазвичай, а пошта працює до 18:00, тому потрібно забрати завтра. Ввечері була вода, і гаряча також, я одразу пішла приймати душ, після того пішла відпочивати.

12.11.2022

Сьогодні іспит мав бути на 9:00, тому я прокинулась о 7:00 і почала збиратись, вперше я це робила без світла - з ліхтариком на телефоні. Подивилась прогноз погоди, побачила, що обіцяють мороз, до того ж я враховую можливість повітряних тривог, тому вдяглась тепло. Вийшла без запізнь, але одразу помітила що з транспортом щось не так. У перші дві маршрутки я просто не влізла, вони були дуже сильно забиті, у наступну я дивом вмістилась, ми їхали надзвичайно повільно, скрізь було багато корків. Я помітно запізняюсь, аж тут бачу, що у спільній бесіді з викладачем вона пише, що теж має проблеми з добиранням і пропонує орієнтуватись на 9:30. З розмови водія з пасажиром

я дізналась, що сьогодні не вийшли на маршрут трамваї та тролейбуси через обмерзання електромережі. Ймовірно, саме це і стало причиною транспортного колапсу. Після іспиту я пішла пішки до гуртожитку ,адже по-перше, це видалось мені швидшим способом і по-друге, була гарна погода. Дорогою до гуртожитку я забрала посилку з пошти. В гуртожитку було світло та інтернет. Деякий час я займалась своїми справами, потім за графіком було відключення світла і ми з хлопцем пішли на вулицю, коли повернулись – ще світла не було, але близько 21:00 його дали і інтернет з'явився також.

07.02.2023

Я прокинулась порівняно пізно, світло було. Я сходила в душ і сіла дописувати свою роботу, періодично робила чай, за графіком з 9:00 до 13:00 було можливе відключення, а потім точно не мало бути світла до 17:00, але після 13 світло було, його в це вікно відключили на пару годин і знову дали. Причинами таких змін я не цікавилась.

08.02.2023

Цього дня я вирішила зробити невеликий перепочинок, на вулиці була дуже гарна погода, мені вже було просто необхідно пройтись, тому я зібралась і біля 15:00 вийшла з дому. Під час прогулянки вирішила зайти в манікюрний магазин, мала дещо докупити, адже я роблю манікюр собі сама і його вже потрібно було би переробити, бо від минулого пройшло більше місяця, а я не могла виділити для цього часу і були суттєві проблеми зі світлом. Я планувала повернутись додому до 17:00 тому, що з 17 до 21 мало бути відключення світла. Я подзвонила хлопцю, щоб той не забув нагріти вечерю до того часу, він сказав, що напевне не вимкнеть, тому коли я буду вже поряд, тоді він і загреє її. Я дорогою купила також випічки, попросила її побільше нагріти, щоб довести теплою і повернулась до гуртожитка по п'ятій, а світло було. Ми вже було розслабились, що його не вимкнеть, але це таки сталось за годину орієнтовно. Вечерю так ніхто і не нагрів, поїли холодною, добре хоч була та випічка. Увімкнули світло дещо раніше ніж мали і потім воно було. Я пішла робити манікюр і тут зрозуміла, що з 17:00 до 21:00 було можливе відключення, а потім точно не мало бути світла, а я думала навпаки і що в будь-який момент світло може зникнути, але я робила манікюр до ночі і світло було.

09.02.2023

Ми вчора домовились з науковим керівником зустрітись у зумі об 11:00, тому я зробила всі свої ранкові справи і пішла на цю зустріч. Зі світлом було все добре, я знову майже цілий день присвятила написанню роботи. Серед дня я читала новини про те, що завтра може бути масований ракетний удар, тому вирішила підготуватись до цього, поробила якісь хатні справи, нагріла один термос води, ввечері мало бути відключення, у цей період світла не було пару годин і знову увімкнули.

10.02.2023

Я прокинулась близько 8 години, хлопцю потрібно було йти на роботу, тому я пішла готувати сніданок і саме коли була на кухні пролунала тривога, ми не здивувались. Я займалась звичними ранковими справами, набрала запаси технічної води, поприбирала, сходила в душ і коли ми прочитали те, що щось «летить» до нас, то вирішили спуститись в укриття, ми були на цокольному поверсі гуртожитку поряд з працюючими пральними машинами і нічого не чули, але ті, хто прийшли пізніше сказали про вибухи, і це для мене напевно був перший раз, коли я реально не нервувалась в тривогу. Після її закінчення ми піднялись в кімнату, хлопець зібрався і пішов на роботу, я також вийшла на вулицю, пройшлась, купила продуктів і повернулась додому, коли була зона відключення знову вимкнули на пару годин і я займалась написанням роботи і вечерею.

11.02.2023

Цілий день було світло або вимкнення я не помітила, тому працювала знову в нормальному режимі.

12.02.2023

Зранку я доробила роботу і пішла на вулицю, повернулась під вечір і світло було навіть тоді, коли була червона зона, примітним було і те, що в центрі багато магазинів, які

мали генератори, помістили їх у приміщеннях, очевидно, довгий час їх не використовували.

13.02.2023

Я пробула цілий день вдома і знову не було відключення світла. Я почула від сусідки те, що нібито зараз тестують систему і перевіряють скільки напруги потрібно споживачам без вимкнень, тож це все ненадовго. Я це і так розуміла, зараз відсутність відключень я розглядаю не як щось довготривале, а більше як якийсь приємний подарунок, уже в передчутті того, як ми будемо звикати знову до жорстких графіків. Напевно, звикнути і постійно бути в готовності до них нереально.

10.01.23

Відключення відбуваються за графіком, до чого після свят все ще важко пристосуватись. Коли я прокинулась, світла не було, ноутбук не вмикався і я вже подумала, що, ймовірно, він розрядився, але зрештою все було добре. Цілий день потрібно було присвятити роботі з телефоном. На щастя заряду вистачило до вечора, близько п'ятої з'явилося світло. Закінчивши роботу ввечері я пішла в душ і зготувала вечерю. Закінчилась питна вода, тому ми з хлопцем пішли до водомату, пощастило також, що і там було світло.

11.01.23

Я прокинулась і світла уже не було. Це надзвичайно погано, бо я ніяк не підготувалась до цього. Зле те, що я поставила собі будильники і проспала і, можливо, якби того не сталося, я застала б і світло і гарячу воду. Словом все те, що треба, щоб помити голову, коли тобі потрібно нарешті вийти з дому на люди. В обід я мала бути в офісі компанії, де наразі працюю. Я пішла старою схемою - помила голову холодною водою (яка, певно що набрано була ще до свят, адже запаси ніхто не оновлював), і лягла головою до батареї, поклавши на неї волосся. Якось трохи його висушила і поїхала, а дорогою зателефонували з компанії і сказали, що там вимкнули світло, на щастя, це ніяк нам не перешкоджало. Примітно, що вже була обідня година, а я згадала, що і не снідала сьогодні, навіть чаю, і того не випила, бо не нагріла вдома води в термос. Я ще планувала поїхати на вокзал, аби купити квитки на потяг додому, але передумала і поїхала додому, на районі було світло, купила продуктів і пішла до гуртожитку. Цього дня в мене був найбільш пізній сніданок о 16 годині і все через те, що не адаптувались до відключень.

12.01.23

Не знаю, чи цього дня були відключення за графіком, коли я прокинулась і до моменту, коли я вийшла з дому (~14 година) світло було. Я зарядила усі свої пристрої і павербанк, збрала речі, попробирила і пішла на маршрутку. На півдорозі я зрозуміла, що павербанк забула в кімнаті. Думала в центрі купити подарунків додому, але хлопець наполіг на тому, щоб ми їхали одразу на вокзал, так і зробили. Пішли одразу до кас, щоб купити квиток, до відправлення потяга було 30 хв. Зазвичай, я купувала квитки онлайн, але наразі онлайн відсутня функція купити квиток зі знижкою по студентському. Якщо не описувати мої емоції від цих стоянь у чергах, зрештою, довелось купити квиток онлайн за пару хвилин до відправлення. За часи війни я їздила додому (у Київ) двічі, хоча раніше за цей період було близько 10 поїздок. Цю поїздку я відкладала, зважаючи на ситуацію, але врешті решт ти не знаєш, чи виграєш від того, чи навпаки, тому я вирішила їхати на денному Інтерсіті, який є найшвидшим і, дякувати Богу, я нормально дісталась додому. З вокзалу мене забрав машиною батько, це було по 9 годині вечора, і сказав ставити "від прикурювача" в машині на зарядку телефон, адже йому зателефонувала мама і сказала, що вдома щойно вимкнули світло. Вдома я розпитала батьків як тут відключають, мама сказала, що є якісь графіки, але це щось типу дива, якщо відключення з ним співпало, а зазвичай світло дають по пару годин на день. Мама купила лед лампу, яка працює від павербанка і декілька лампочок, які вкручуються замість звичайних, але у них є акумулятор, і коли вимикають світло, то вони світяться самі по собі. Ну і також у нас газова плита, що теж хоч трохи полегшує ситуацію.

13.01.23

Вранці, коли я прокинулась, світло було, я сходила в душ і висушила голову. Оскільки на вихідні ми запланували поїздку до бабусі з дідусем, то ми з мамою пішли на базар на закупи. Біля базару у нас проходять трамвайні колії і я, коли переходила їх, по старій

пам'яті подивилась по сторонах. Мама нагадала, що трамваї у Києві не ходять уже давненько, так само, як і тролейбуси. Я згадала, що мені таке розповідали, але від усвідомлення стало якось депресивно. Коли ми з сумками зайшли в під'їзд вирішили ризикнути і пішли в ліфт (пожартували ще, що як застрягнемо, то матимемо, що їсти). Зайшли в квартиру ідесь за 10 хв вимкнулося світло. Ми почали готувати, коли стемніло, мама принесла на кухню свою лампу, але згодом виявилось, що вона забула поставити павербанк на зарядку і лампа вимкнулась, робили все з ліхтариками в телефонах. Коли тато сказав, що йде з роботи, мама попросила його взяти акумулятор від машини (не дуже легка річ), і коли тато його пішки притягнув до хати на 7 поверх, тільки закрилися за ним двері - увімкнули світло. Вирішили ввечері не їхати, а поїхати завтра зранку.

14.01.23

Бабуся поставила собі будильники на 6 ранку, щоб помити голову (часто коли вимикається світло - зникає гаряча вода), я прокинулась і побачила її з рушником на голові, тому ймовірно світло тоді було. Я ще вирішила поспати і встала о 9, були залишки гарячої води і я пішла в душ і там я почула щось схоже на вибухи. Телефон я до рук не брала, сирен не чула, тому не знала, що оголошено тривогу. Ми стали збирати речі, щоб їхати в село, вибухів більше не було, але відбою теж. Я дуже рознервувалась, бо в мене не вкладалось у голову як можна кудись їхати в тривогу, а тутешнім все одно, хто з собакою гуляє, хто куди йде, рух на дорогах як завжди. Доїхали, дякувати Богу, без пригод. Коли приїхали в село, саме дали світло. Принцип подачі такий: включають на годину, потім на декілька вимикають. За суботу загалом світло було приблизно 3 години, в нагоді знову став акумулятор з машини. Про зв'язок і мобільний інтернет там уже забули, хоча раніше з тим все було добре. Фактично, під час масованого ракетного удару ми вже були в селі і нічого не чули, інформацію теж прочитали вже згодом і в такі моменти взагалі чхати на те, що ти не посидиш в телефоні, головне, що всі разом у безпеці і в теплі. За столом дізналась про програму, за якою обмінюють 5 звичайних ламп накаливання на енергозберігаючі.

15.01.23

Всі відіспались, знову пропало світло, близько 12 його подали і воно було орієнтовно до 14. Ми зібрались і поїхали в Київ, вдома світло було і його не вимикали до 1 години ночі точно. Хоча за графіком о 21 годині точно мало би бути відключення, а до того з 18 до 21 ймовірно відключення, через що тато вирішив не ризикувати і не стригтись (він сам користується машинкою, яка працює від мережі).

16.01.23

Сьогодні я цілий день провела вдома. Коли прокинулась, то світло було, вдень його вимкнули на пару годин не за графіком і до ночі світло було. Знову тато вирішив не ризикувати і не стригтись. Не знаю з чим це було пов'язано, але у нашому під'їзді на сходовій по всіх поверхах не було світла навіть коли у квартирах є, і це було дуже довго, а сьогодні полагодили.

14.02.2023

Світло було увесь день. Розпочалось навчання і сьогодні семінарські заняття з самого ранку, і наскільки я зрозуміла, така ситуація у більшості дівчат на блоці. Я трохи відвикла від того, що потрібно кудись так рано їхати і замислилась над тим, що дуже добре, що є світло і вода. Поступово я звикла вже до цього і не уявляю собі того моменту, коли знову почнуться довгі виключення. Як тільки я прокинулась, то зрозуміла, що захворіла, бо почало боліти горло, тому я відразу перед виходом випила чаю з імбирем. Саме як я вийшла з гуртожитку почалась повітряна тривога, але я прочитала причину і вирішила не повертатись, бо вона може тривати дуже по-різному. Я поїхала в центр, зайшла в кав'ярню і була там до кінця тривоги, після чого пішла в Університет. Ми пробули на заняттях недовго, адже не було матеріалів до обговорення, лише поговорили про те, що на одній з дисциплін буде можливість для тих, хто не може фізично приїхати в Університет на семінарське з поважної причини, зможе доєднуватись онлайн, тобто частина студентів буде в аудиторії, а частина онлайн. По приїзді додому я відпочивала, бо мала дуже погане самопочуття.

15.02.2023

Сьогодні також не було відключень, і також був семінарський день плюс захист практики, тому я напилася ліків, зібралась і поїхала до Університету, ми мали одне заняття. На вулиці була хороша погода, тому я вирішила прогулятись і подихати повітрям, перед тим як їхати додому, вийшло так, що я від того втомилась і ввечері було трохи гірше. Але знову не можу не вказати на те, що це дуже класна перевага, коли ти можеш безлімітно робити собі чай.

16.02.2023

Вимкнень не було. За розкладом ми би знову мали були в університеті, але мали вступне заняття і для викладачки принципово була максимальна присутність, через що вона зібрала нас онлайн, що з моїм станом здоров'я було дуже влучно. Майже цілий день я слухала різні лекції, пила ліки і чаї і спала.

17.02.2023

Світло було цілий день, я мала лекції онлайн. На одній з лекцій викладачка сказала про те, що на днях в неї вимикали світло і мене це подивувало, адже вже давно не вимикали ніде. Цілий день працювала і лікувалась вдома.

18.02.2023

Сьогодні я почувалась трохи краще, і на вулиці була гарна погода, тому я вирішила вийти. Знову не було вимкнень, усе у центрі працює без генераторів, а вони стоять переважно захищені всередині у приміщеннях, і видно, що давно не використовувались.

19.02.2023

Вимкнень не було. Жахлива погода, тому цілий день вдома з ліками і книжками.

20.02.2023

День почався доволі продуктивно, я рано прокинулась, встигла зробити усі ранкові процедури, помити підлогу, випрати речі і зробити зарядку. І все це до 11:00. Сьогодні за розкладом лекції, вимкнень не було. Ранкова тривога «з'їла» першу лекцію. Сьогодні говорили з сусідами з гуртожитку про можливі причини відсутності відключень, я насправді тим не цікавилась, але деякі гіпотези, які ходять в інфопросторі є для мене трохи дивними. Так, хтось вважає, що відключень немає через те, що до цього

відключень було забагато і, нібито, в цьому є провина окремих обленерго і так є у Львові, або також ходять версії про те, що були якісь корупційні історії. . Я над цими питаннями не замислююся, але розумію, що в будь-який момент відключення можуть початися знову і до цього потрібно бути готовим, але в рутині підготувати себе дуже важко.

15. 11. 22

День почався як зазвичай, у першій половині дня мали пари, є багато завдань, які необхідно зробити, у тому числі підготуватись до модульної контрольної роботи на завтра, зробити 2 презентації, прочитати есе та виконати завдання на його основі, і написати ще одне есе, все це до кінця тижня, я зробила такий собі план що за чим буду робити, почала готуватись до модулю і почула, що повітряна тривога, поки ще було світло та Інтернет, але чим ще можна займатись, окрім читання новин. ЗМІ опублікували інформацію про те, що це буде дуже масований ракетний удар, тому ми з сусідами спустились під гуртожиток, згодом почули вибухи і за якийсь час побачили, що зникло світло. Повітряна тривога дуже довго не закінчувалась, а ми вийшли не дуже тепло одягненими, тому замерзли. Коли після відбою піднялись до кімнат, то було вже темно, виявили, що не працює опалення та немає води, мобільний зв'язок буде погано працював, тому і мобільного Інтернету також не було. До того ж у нас почали сідати телефони, ми мали два павербанки на всіх і по черзі трохи заряджали телефони. Я пішла до сусідів, вони мали 2 свічки, ми мали певні запаси їжі, яку не потрібно готувати, повечеряли і почати грати в міста, потім в одного з хлопців почав заледве ловити мобільний Інтернет і він читав нам новини, зокрема про ракети у Польщі, на той момент ні в кого на нашому поверсі не було Інтернету і про це ніхто не знав, коли ми розповіли, всі були шоковані і не знали, як реагувати на це, до того ж усіх деталей ще не було відомо, ми почали міркувати про те, чим все закінчиться, вже збирались лягати спати, була орієнтовно десята година, я прийшла до своєї кімнати і тут почула, що запрацював холодильник, нам дали світло і я сіла готуватись до модуля. Ніхто не повідомив чи відбудуться пари наступного дня чи ні.

16.11.22

Я прокинулась рано, адже у нас гаряча вода зранку є у певні години, і я вирішила не втрачати нагоди, перемила весь посуд, зробила невелике прання і прибирання, сходила в душ і почала збиратись на пари, однак тривожність від вечірніх подій минулого дня нікуди не поділась і бажання кудись їхати не було взагалі, перша пара у нас мала бути на 10.10, ми домовились з викладачем, що перенесемо її. Близько 10 почалась повітряна тривога, я про всяк випадок набрала звичайної води. Закінчилась вона о 10:40, саме тоді, коли потрібно було їхати на наступну пару, від самого ранку ми намагались додзвонитись до викладача і не могли цього зробити, зрештою вирішили, що не будемо їхати на пару і коли викладач вийшла на зв'язок, то сказала, що не мала можливості зателефонувати чи відповісти і пари не було. Модуль перенесли на п'ятницю. Часу на виконання купи завдань просто не вистачало і не було сил на їх виконання. Також нас попередили, що у Львові мають діяти графіки відключення електроенергії, за яким нас мали би відключити о 17:00, я пішла в магазин купити свічок, на щастя їх у продажі було багато, я взяла 3. Відключення у цей день так і не було. Я сиділа і читала матеріали по навчанню, пізно лягла спати.

17.11.22

У четвер зранку також була повітряна тривога, випав перший сніг, ми знову спустились під гуртожиток, цього разу я одяглась дуже тепло, пили каву надворі. Раніше під час повітряних тривог було багато людей саме на вулиці, цього разу не було нікого. Цілий

день було світло, Інтернет, тож від відбою повітряної тривоги і до 3:30 ночі я виконувала завдання на п'ятницю.

18.11.22

Прокинулась рано, щоб перечитати матеріали до презентації та модуля, сходила в душ, приготувала каву. Збиралась зі страхом, що знову буде повітряна тривога. Але нічого не було, я приїхала в Університет, ледь не запізнившись бо через сніг були затори на дорогах, ми з одnogрупницею захистили презентацію, наступної пари писали модуль, здали есе і пішли з одnogрупницею гуляти центром, заходили в заклади, поки знайшлось вільне місце, було дуже багато бронювань та гостей, всюди було світло. Біля гуртожитку не скрізь було світло, але у гуртожитку було, і опалення, Інтернет та вода також.

19.11.22

Весь день було світло, Інтернет та вода, не було повітряних тривог, читала новини про проблеми у Запорізькій області у зв'язку з обстрілами, про звернення ДТЕК про те, що всім, хто може виїхати за кордон до зими варто це зробити і про планові відключення електроенергії, слідувала за новинами з Польщі, почала дивитись новий серіал.

20.11.22

Вранці збиралась до церкви, почалась повітряна тривога, саме коли потрібно було виходити з гуртожитку вона закінчилась і я потрапила на службу, після того гуляла центром, протягом дня не стикалась з енергетичною тематикою, не читала новини і проблем зі світлом не було.

21.11.22

Понеділок – день важкий для українців, адже обстріли останнім часом саме на початку робочого тижня, тому були страхи, але у першій половині дня все було добре, були лекції онлайн, Знову побачила новини про те, що будуть планові відключення електроенергії, завантажила літературу для підготовки презентації, відключення не було.

21.02.23

Мали пари в Університеті, поки збиралась вдома, то побачила, що на вулиці йде дощ і була доволі вітряна погода. Коли вийшла, то зрозуміла, що парасоля мені не допоможе, бо одразу ж зламається. Транспорт переповнений. Тому вирішила попри «нельотну» погоду йти на трамвай, а це займає хвилин 20. Поки йшла, то не помічала, як промокла вся з ніг до голови, звернула на то увагу тільки як прийшла до Університету. В аудиторії було прохолодно, а сидіти в мокрій курці було би ще гірше, тому якось відсиділа 2 пари, поки мені хлопець не привіз ще одну кофтину. Спроби погрітись біля батареї нічим не закінчились, бо вони ледь теплі. Я тільки трохи видужала, тому боялась знову захворіти, і попри те, що на вулиці розпогодилось і я би прогулялась, куртка все ще мокра, настрою нема, тому я одразу поїхала додому і відпочивала. Ввечері сталась така ситуація, що пропало світло і це було настільки неочікувано і вже були думки про те, що ми повертаємось до відключень, але не пройшло й 10 хв світло знову з'явилося і більше не зникало.

22.02.23

Я попри все своє небажання після вчорашнього йти куди-небудь, збиралась в Університет, як оголосили повітряну тривогу. Повітряні тривоги зранку для мене вже асоціюються тільки з обстрілами, однак це білоруський МІГ. Наша викладачка написала, що вона вдома і до відбою виходити не буде, сталось так, що ця тривога з'їла одну пару, а наступну інша викладачка зголосилась провести онлайн, тому я нікуди не ходила, світло було весь час.

23.02.23

Нас з хлопцем знайомий священник запросив на день народження, тому півдня я опрацьовувала літературу до дипломної, а потім ми були на святкуванні, дуже переживала з приводу тривоги, адже ми знаходились недалеко від Академії сухопутних військ і ТЕЦ, але дякувати Богу, все обійшлося.

24.02.23

Всі так довго чекали цього дня, і от він настав. Похмура погода, настрій аналогічний, весь день я провела вдома. Зранку мали онлайн-лекції, далі я читала книжку, дивилась освітні фільми і ніяк не готувалась до того, що може щось статись. Напевно, це не дуже розумно, але знову ж таки, дякувати Богу, що ми пережили цей день і цей рік.

25.02.23

Все ще в очікуванні ракетного удару, моніорила новини і крім того нічого важливого не відбувалось.

26.02.23

Вирішила вийти на вулицю, також моніорила новини і думала про повітряні тривоги і де в разі чого ховатись, але все добре.

27.02.23

Прослухала лекції онлайн і почала готуватись до завтрашніх семінарів. Згадала про те, як готувалась до іспитів без світла при свічках, вкотре замислилась про те наскільки відсутність відключень стала звичною і як складно буде звикати до цього в разі чого.

28.02.23

Все ще всі чекають ракетного удару. Збираючись на пари в Університет, вдяглась тепліше, бо подумала, що сидіти в тому укритті може бути не дуже тепло і довго. Після пар ми з одnogрупницею пішли в кав'ярню, бо їй потрібно було працювати, а я пішла ненадовго за компанію. Вже коли ми були на останній парі, хтось із групи сказав про те, що у Рівненській та Волинській областях тривоги і ми подумали про те, що скоро вона може бути і в нас. Саме тому критерієм вибору кав'ярні була наявність підвалу. Потім я пішла до своїх друзів у центр, ми зібрались, бо в однієї нашої подруги був день народження і ми знову ж таки вибрали заклад з підвалом. На щастя, і цей день минув без тривог та зі світлом.

22.11. 2022

Прокинулась одразу перед парами, бо попереднього вечора до пізньої години готувала презентацію, на щастя, яку вдалось показати на парі, проблем зі світлом та Інтернетом не було. На наступній парі було дуже мало людей, хтось не зміг підключитись через відсутність світла чи Інтернету. Спілкувалась телефоном з мамою, вона розповідала про відключення у Києві, казала, що в квартирі дуже холодно. Обговорювали павербанки та лампи, які можуть працювати від павербанка. До кінця дня все було добре зі світлом.

23.11. 2022

Прокинулась і почала збиратись в Університет, зарядила ноутбук, оскільки мала знову показувати презентацію, і на випадок, якщо би виключили світло в нашому корпусі, то мій ноут міг би працювати деякий час без живлення. Пробула на двох парах, все було добре. Після пар пішла на краківський ринок, бо хотіла купити теплих шкарпеток і рукавиці, коли якраз прийшла, за деякий час почалась повітряна тривога, я пішла в центр, на роботу до хлопця, у Львівський історичний музей, за деякий час почало блимати світло і зовсім пропало, ненадовго також вистачило мобільного інтернету і зв'язку. Садовий зробив оголошення про те, що світла не буде добу. Музей всіх відпустив додому і ми з хлопцем пішли в гуртожиток, дорогою купили їжі, яку не потрібно готувати з запасом і питної води. Близько шостої вечора у нас з'явилося світло, вода та Інтернет. Ми одразу поставили всі пристрої на зарядку.

24.11. 2022

Я прокинулась, пішла вмиватись і була неприємно здивована відсутністю води. Цілий день було світло і Інтернет, але не було води і для гуртожитку це кошмар. Весь день я пробула вдома і робила завдання на п'ятницю, мала жахливий стан здоров'я і настроїв. Деякі одногрупники запропонували домовитись з викладачами провести пари у п'ятницю онлайн, бо зважаючи на внутрішню тривогу і погоду, бажання їхати в Університет прямувало до нуля. Саме коли почалось це обговорення, у гуртожитку почало пропадати світло. Вимикалось воно на 20 хв, і знову з'являлось і так декілька разів. Під кінець дня я вийшла на вулицю і знову була неприємно здивована тим, що на районі крім гуртожитків майже ніде немає світла. Я саме хотіла набрати води, а водомати теж не працюють. Мені хтось сказав, що в кінці вулиці працює магазин і водомат, до його закриття було 10 хв, такого швидкісного шопінгу я ще не пам'ятаю. Прийшла додому, перевірила, чи з'явилась вода, її так і не було. Теж орієнтовно до 3-ї ночі працювала і лягла спати.

25.11. 2022

Прокинулась пізно, вода була, але я проспала час, коли в гуртожитку дають гарячу воду. Мені конче потрібно було помити голову, часу на це я мала небагато, бо потрібно було дещо встигнути доробити до занять, тому я не вирішила нічого кращого, як мити голову холодною водою. Кілька років тому, коли я ще жила вдома у Києві, бувало таке, що відключали гарячу воду на літній період, і тому мити голову холодною водою було нормою. Але от цього разу в мене було враження, що це не вода, а сніг. Я дуже поспішала, тому доробила все, що мала, деяк зібралась і вибігла з дому, бо запізнювалась, коли отримала повідомлення, про те що пари, на яку я так поспішала, не

буде. Я все одно поїхала в Університет, здала завдання і поїхала додому, відключень світла у гуртожитку не було, вже була і гаряча вода. Тому сходила в душ і відпочивала.

26.11. 2022

Також протягом дня не було відключень. Зранку я дивилась різні майстер-класи з в'язання, обирала собі схему для шапки та рукавиць. Планувала поїхати за нитками, але присвятила день прибиранню, приготуванню їжі та навчанню. Оскільки гуртожиток оснащений електроплитами, то на випадок відключень все ж потрібно мали щось приготоване, краще холодне, ніж нічого.

27.11. 2022

Зранку сходила в душ і поїхала на відкриття виставки. Багато де в центрі працювали генератори, тому є постійний шум. Також сходила на ярмарок «Тлум&Крам», мене здивували їхні гірлянди. Хоча я вважаю, що це класно, люди купують прикраси для ялинок, користають гірлянди попри все, що відбувається кожного дня. Також не було жодних відключень.

28.11.2022

Прокинулась зранку, сходила в душ. Схоже на те, що захворіла. Придивляюсь собі термобілизну, бо невідомо як буде з опаленням і на вулиці холодає. Цілий день читаю в новинах, що скоро знову буде масований удар, цього разу певно відключення будуть надовше, тому треба підготуватись. Набрала два бутлі технічної води, зарядила всі пристрої, купила питної води та харчів.

24.01.2023

Світла не було майже цілий день, вимкнення було орієнтовно після 9:00, увімкнули о 17:00 до 21:00. Я вже й не пам'ятаю, коли були настільки довгі відключення. Поки я мала зарядку на пристроях, то писала роботу, другу половину дня я прибирала, читала, і пила чай з термосу. З 17:00 до 21:00 був марафон, адже потрібно було і зготувати їсти і сходити в душ, і попрацювати над написанням роботи. Поки було світло тим і займалась, нагріла води на термоси, набрала технічної і пішла спати.

25.01.2023

Світло було лиш з 13:00 до 17:00, і знову спроби все встигнути за цей час. Я також узяла участь у телефонному опитуванні в якості інтерв'юера, рішення працювати я прийняла до того, як почались такі сильні відключення, тому одразу стикнулась із труднощами, адже пристроїв вистачало не надовго. Ввечері я вийшла в магазин і коли повернулась, ми з хлопцем випили чаю і я пішла спати.

26.01.2023

Я прокинулась від того, що подзвонила мама для того, щоб запитати чи ми в укритті. Це було біля 9 години ранку. Так я дізналась про тривогу, світло ще було. Я одразу нагріла води для термосів. Гарячої технічної води не було, проблеми з нею є вже більше тижня, вона може подаватись годину, замість обіцяних гуртожитком чотирьох, може її не бути взагалі, як згодом виявилось – проблема була в нашій стороні. Коли зробили такі собі запаси, ми з хлопцем вирішили спуститись в укриття. Просиділи там майже до відбою, хлопець поїхав на роботу, а я також почала працювати над опитуванням і роботою, світло точно було з 9:00 до 17:00, а потім я вирішила вийти на вулицю, сходила в магазин, ми вирішили, що будемо готувати їсти наперед, і вирішили наварити борщу. Я подивилась графік відключень на завтра і зрозуміла, що скоріше за все, світла знову не буде цілий день, і згадала, що хлопець розповідав про бібліотеку, до якої він ходить, де не відключають світло і є інтернет. Я детальніше про неї розпитала і ми вирішили завтра разом зранку туди піти. О 21:00 увімкнули світло, ми приготували вечерю і борщ, я ще попрацювала над роботою і лягла спати.

27.01.2023

Я прокинулась о 8:30, ще було світло і вода, я швидко вмилаь, і о 9 світло вимкнули. Як вчора і домовились з хлопцем, він поїхав на роботу, я ще збиралась і об 11 ми зустрілись біля бібліотеки. Сходили поснідати і пішли у саму бібліотеку, я завела читацький квиток, ми піднялись у зал, де хлопець найчастіше працює, спочатку місце біля розетки (точніше це був подовжувач) було зайняте і я працювала деякий час з ноутбуком так, а згодом місце звільнилось і я поставила ноут на зарядку а від ноутбука заряджала телефон, щоб не займати багато розеток. Це були найбільш продуктивні 5 годин за останній час. У приміщенні було тепло, майже жарко (так є не у всіх залах бібліотеки), є інтернет і в разі чого ти можеш замовити потрібну літературу, якої там виявилось більше, ніж я очікувала. Це не супер сучасний коворкінг і вибагливому студенту там не сподобається знаходитись, але ця зала і її працівниці створюють неймовірно затишну атмосферу для роботи і я не можу сказати нічого поганого, тим паче у нинішній час. Поки я працювала, хлопець пішов на роботу, після чого ми близько 18 поїхали додому, бо за графіком світло у нас мало бути з 17:00 до 21:00. Коли ми прийшли в гуртожиток, було світло і гаряча вода, тому кожен пішов в душ, а тим часом грілась вечеря. Отож, після того, як ми повечеряли, ще встигли подивитись фільм і полягали спати.

28.01.2023

Я прокинулась близько 9, світла не було, тому я якось вмилась із тої води, що була, зробила каву на воді із термоса, яка за півтори доби вже трохи охолола і читала книгу. З 13:00 до 17:00 було світло і я працювала, я категорично не встигаю писати цю роботу і це вже декілька днів мене тривожить. Після 17:00, як я уже закінчу працювати = посаджу все, що є, ми домовлялись піти з хлопцем на вулицю. Я о 16:30 почала гріти воду на термоси і вирішила нагріти води, щоб помити голову, це я встигла, тільки но я вставила фен в розетку – світло пропало, тому ідея кудись піти провалилась. Поза графіком увімкнули світло з 19:00 до 21:00, після відключення ми вийшли в магазин, коли повернулись, випили чаю, повечеряли і пішли спати.

29.01.23

За графіком знову не мало бути світла півдня, з 13:00 до 21:00, проте світло дали в білій зоні, тому світло було ще від 13:00 до 17:00. Знову пропрацювала весь день і потім ще ввечері з 21:00 до пізньої години, я лягла спати о 5 ранку і хоча о 5:00 мало бути виключення, світло все одно було ще точно півгодини.

30.01.23

Графік є однаковим з недільним, тому всі відключення були як учора і день пройшов абсолютно так само. Я за роботою навіть не слідувала за тим, чи є вода в термосі, чи ще щось, лиш увечері вже нормально поїла і то добре.

03.01.2023

Відключень не було. Серед дня в мене пропав Інтернет і я подумала, що пропало світло, однак просто забула проплатити. В мене на разі є два типи роботи – одна з використанням ноуту, інша – телефону і я собі подумала, що поки є світло потрібно використовувати ноут, а потім – робити ту роботу, що по телефону. Ну вийшло так, що я майже весь день працювала за ноутбуком.

04.01.2023

Також не було відключень, або я їх не помітила. Також цілий день працювала, все добре. Новини не читала, але хлопець постійно слідкував за інформацією від ЛОЕ, коли почнуться відключення, день постійно змінювався, тому я уже не сильно звертала увагу.

05.01.2023

Запрацювали відключення електроенергії. Я сиділа працювала, і о 17:00 рівно вимкнулося світло. Мені зателефонував хлопець, запитав чи є вдома світло і сказав, щоб я виходила на вулицю випити кави. У нас на районі працює кав'ярня, у якій є генератор і вона на вагу золота, бо дуже часто коли відключення, туди йдуть люди з гуртожитків працювати і хто не встиг, то не встиг. Ми посиділи в тій кав'ярні, і пішли на закупи до святвечора. Добре, що у нас була готівка. Ми пройшлись по магазинах і коли вже прийшли додому, то з 15 хв мали дати світло. Коли включили світло ми вирішили вже щось зготувати на стіл, бо думали, що знову будуть відключення. Лягли спати пізно.

06.01.2023

Відключень світла не було. У першій половині дня я ще продовжувала працювати, потім доробила все, що було на вечерю, зібралась і поїхала в центр до хлопця, ми пішли разом на службу, після неї пішли додому, на вулиці майже нікого не було, але в домівках світло було, багато хто саме вечеряв з родинами. Коли приїхали, ми ще мали чекати з роботи подругу, до того часу відпочили, а як вона прийшла сіли вечеряти, слухали колядки і насправді, навіть якби нам довелось це робити при свічках, це нічого не змінило.

07.01.2023

Відключень не було. Нам з хлопцем однієї служби в церкві стало мало, і зранку ми пішли знову, потім гуляли містом, сходили в палац Потоцьких, поїли, знову гуляли, біля ЗБПо застрягли, бо там був музикант, який виконував колядки, от він би через відключення втратив багато, але все було добре.

08.01.2023

Відключень не було, цілий день я пробула вдома, дивилась лекції і фільм. Із новин прочитала, що вже по Україні є суттєві похолодання, говорили з друзями, що можливо в ці похолодання буде знову якийсь обстріл, але поговорили і все, нічого не запланували.

09.01.2023

Я прокинулась, світло було. В першій половині дня я працювала, потім мала поїхати в Університет, коли виходила з дому, то світло ще було і весь час в Університеті також, а потім коли вже приїхала на район, то побачила, що працюють генератори і зрозуміла, що в гуртожитку світла немає, а в мене все розряджене. Дорогою зайшла в магазин і купила 2 свічки, як тільки я зайшла в гуртожиток в мене повністю сів і вимкнувся телефон і я йшла в темноті без ліхтарика, зайшла до друзів, посиділа з ними, мені дали павербанк і невдовзі включили світло. Я думаю, звикати до графіків знову буде дещо важко.

31.01.23 - 2.02.23

Я настільки інтенсивно займалась написанням наукової роботи, що абсолютно не звертала уваги на відключення світла у ці дні. Графіки відключень працювали таким чином, що подекуди у ті години, коли мало не бути світла взагалі - воно було. Власне, я працювала з ноутбуком, заряду якого без світла вистачає на 3 години і жодного разу він не вимкнувся. Харчувалась я переважно бутербродами і періодично гріла воду для термоса, яка невикористаною там остигала.

3.02.23

Графік був таким, що з 9:00 до 13:00 було можливе відключення, а потім до 17:00 зона без світла. Я прокинулась до 9 години, приготувала сніданок, сходила в душ і зібралась, щоби у разі відключення йти працювати в бібліотеку, однак до 15 години світло було і після відключення я поїхала в центр, до 18 ми з хлопцем повернулись в гуртожиток, приготували вечерю і я знову сіла за написання роботи до ночі.

4. 03. 23

Відключення відбувалися за графіком, так, з 13:00 до 17:00 світло було, потім було відключення і я ніяк до цього не підготувалась, тому попросила хлопця купити щось їсти, нормально повечеряли після 21, коли дали світло.

5.03. 23

У першій половині дня світло було і я працювала, за графіком мало бути відключення о 17:00, я нагріла термоси та приготувала вечерю до того часу, а відключення так і не було.

06.03.23

Відключення відбулось за графіком, о 17:00 і до 21:00. Знову через написання роботи я не відчувала значних труднощів.

13.12.2022

Відключення світла за графіком, вимкнули світло близько 9:00 вранці і ввімкнули близько 17:00. Вода з'явилась під час білої зони. Ще зранку, коли було світло, я нагріла води для термосу. Переважно останнім часом харчуюсь канапками з чаєм. Поки ноутбук тримав зарядку (близько 3 годин після відключення) – користувалась ним, потім читала книжки, ввечері все поставила на зарядку. На вечерю посмажила яйця і зробила чай, разом з тим нагріла воду для термоса.

14.12.2022

Я прокинулась, коли світла не було. За графіком його мали подати з 13:00 до 17:00, так і було. До того часу використовувала воду з термоса, пристрої витримали до 13:00 зарядженими. Час, поки було світло присвятила навчанню. Забула нагріти нової води для термоса і щось зготувати, тому попросила хлопця купити щось додому їсти. В таких випадках добре, що наші магазинчики під гуртожитком в іншій зоні, оскільки там можна щось придбати, розрахуватись карткою і ще й загріти їжу або взяти кави. Після 17:00 дали воду і ще пізніше, після 18:00 дали гарячу воду, я в темноті пішла в душ. Придумала як не вбити телефон, який я використовую як ліхтарик у таких ситуаціях. Проблема в тому, що у душі абсолютно немає куди його покласти, чи як зафіксувати, щоб і видно було, і телефон не втопити. Частково я вирішила цю проблему, використовуючи зіп-пакет. Світло мало бути аж о 1:00 ночі, тому я вирішила піти спати.

15.12.2022

Також відключення були за графіком. Вперше за декілька днів під час включення з'явився Інтернет. Однак, кожного разу, коли він з'являється, це викликає скоріше не радість, а роздратування, тому що ти розумієш, що всього, що тобі треба ти зараз не зробиш, а ось-ось знову вимкнуть світло і його ще Бог знає скільки не буде. Дуже доречно Водафон сьогодні запропонував мені купити 17Гб інтернету за 100 грн, враховуючи те, що пройшла тільки половина мого місячного пакету, я вже використала весь Інтернет, разом з їхнім подарунком (в сумі – 25 Гб), тому я навіть особливо і не думала, купила собі ці Гб. Сусідка набрала питної води, тому поки було світло періодично робила собі чай з канапками. Потім світло вимкнули до 21:00, я готувалась до іспиту. Коли світло ввечері дали, подивилась випуск Птушкіна про Лофотенські острови, почитала книжку і лягла спати.

16.12.2022

Мене попередили, що якщо я хочу встигнути на іспит (9:00), то потрібно вийти завчасно, бо ситуація на дорогах «не дуже». Тому я поставила собі будильники раніше, прокинулась і почала збиратись. Світло було, води не було, вмилась з технічної води (ми тепер постійно її набираємо, коли дають), зготувала собі сніданок, зробила чай. Коли вдягалась, подивилась прогноз погоди і виявилось, що на вулиці плюсова температура, тому трохи переглянула плани на те, що одягати. Вийшла з гуртожитку близько 7:40, пішла на зупинку, на вулиці ще було темнувато і стояв туман, тому не видно чи є маршрутка, чи ні. Вже збиралась іти на інакшу зупинку, почула маршрутку. Їхали ми дуже повільно, на дорогах був реально кошмар. Якись дівчата стояли поряд зі мною і говорили про те, що по Україні йдуть повітряні тривоги, ідесь на третині дороги вони сказали, що тривога у вінницькій області, у Львівській ще не було, тому думаю, може минеться. Приїхала в центр, йду по Площі Ринок до Університету, 8:30, думаю, чого так рано приїхала. Аж тут починається тривога. Я пішла в Університет, одразу в укриття, на диво там було тепло. Я зателефонувала одногрупниці, ми занесли свої роботи на кафедру, трохи посиділи в укритті (трохи цедесь годинки 2), цікавим було те, що якісь магістри принесли в укриття проектор з екраном і захищали магістерські роботи. Ще якась група

писала іспит у мудлі, я їм не заздрю, бо інтернет ловив жахливо. Потім в укритті вже стало дуже холодно і комусь із нас прийшла чудова ідея в голову – перевірити, чи працює їдальня. Вона працювала, ми взяли собі кави, млинці і сирнички і грілися. Чудово, що в Університеті було світло. Потім працівниці почали кричати (не на нас, а загалом), що якщо поїли, то йдіть в укриття, тут не можна просто сидіти. Ми йти не хотіли, тому взяли ще по чаю. А потім вже і вирішили потроху пробувати їхати додому. Я пішла до банкомату і зняла готівку, бо якщо є якісь серйозні пошкодження, то будуть нові відключення і картою розрахуватись буде неможливо. Вийшли з Університету, побачили одnogрупників, за кілька хвилин пролунав відбій, я поїхала в гуртожиток. Хлопець сказав, що світла немає і попросив купити щось їсти і якийсь холодний чай, я це все купила, прийшла, ми поїли. Він мав йти на роботу, світла мало не бути до вечора, а мені потрібно було їхати до родички в Брюховичі, я це планувала зробити після іспиту, але тривога, проте таки вирішила поїхати. На дорогах все було ще гірше ніж зранку. На півдорозі довелося вийти і йти пішки і ми навіть обігнали свого автобуса. Зїздила у Брюховичі, зустріла дорогою назад одnogрупницю ,яка там живе. Приїхала назад і вирішила почекати хлопця з роботи, купила собі нового шалика. Потім ми разом пішли у Дзигу, посиділи там і поїхали додому. Коли повернулись, світло було, після 21:00 була вода, я помила посуд і сходила в душ.

17.12.2022

Також відключення були за графіком. Весь час, що було світло, я знову присвятила навчанню. Попросила хлопця допомогти мені помити голову водою з бутля, яку ми набрали раніше. Світло ось-ось мало закінчитись, а мені необхідно було встигнути висушити волосся. Також поки було світло я вирішила завантажити якісь відео або фільми. Зрештою, це були тревел блоги, тому коли вимкнули світло, я дивилась їх, читала книжку і лягла спати.

18.12.2022

Потрібно купити хлопцю подарунок на Святого Миколая. За графіком у нас світло мало бути з 9:00 до 13:00, тому я вирішила, що цей час – на навчання, а потім я піду в центр. Хлопець поїхав на роботу (він працює в музеї на Площі Ринок), тому що має дуже багато дедлайнів по навчанню, а в гуртожитку постійні відключення, плюс Інтернету частіше немає, ніж є. На роботі все є, тому він домовився за те, що буде працювати там до вечора. Я пішла в центр близько 14 години, поки доїхала, поки купила подарунок, і пішла до хлопця на роботу. Ми там обмінялись своїми подарунками (цього разу ми сказали один одному, що хочемо), я отримала книжку, яку дуже хотіла – «Ведмеже місто» Фредріка Бакмана і сиділа її там читала. Пожалкувала, що не взяла свій ноутбук, бо могла би попрацювати. Потім ми поїхали додому, світло там мало бути о 21:00, тому не поспішали. Зайшли в магазин, купили продуктів, свічок. Коли дали світло я вже майже спала, але пішла зробила собі чай, почитала книжку і лягла спати

19.12.2022

Графік відключень однаковий з недільним, тому я аналогічно провела час. За вікном прекрасна погода, тому я вирішила, що обов'язково потрібно вийти прогулятись. Але як на зло, коли включили світло з'явився Інтернет і треба ловити такі моменти, так я просиділа за навчанням до 13:00, далі була біла зона, але світло не вимкнули і теоретично мала би бути вода. Якщо буде і вода і світло, я зроблю гарбузовий суп – подумала я. Його приготування я відкладала вже не один раз саме через те, що або немає води (проблемно чистити і мити овочі) або немає світла (ніц не зготуєш в принципі). Перед тим, як збиратись на вулицю я спеціально перевірила, чи дали воду, її не було. Я зі спокоєм почала збиратись, вже повністю вдяглась. Аж тут дали. Я

роздягнулась, швиденько все почистила, порізала, закинула в мультиварку, виставила час і пішла. Сонечка уже такого не було на вулиці, але все-одно було добре, я вирішила поєднати приємне з корисним і піти купити нитки для шапки. Побула в центрі біля ялинки, вона мене чесно кажучи розчарувала. Я розумію, що зараз не час для пишних святкувань, але прикрасити її можна було нормально і без великих витрат. До того ж невеликий різдвяний ярмарок можна було би теж зробити, хоч сама я ніколи ним не користувалась, знаю, що там завжди великі прибутки, частину яких можна було би спрямувати на допомогу ЗСУ, ВПО, дітям і т.д. Потім почекала хлопця з роботи і ми знову пішли разом додому, світло дали знову о 21:00, я доробила суп і пішла спати.

До того, як я вступила до Львівського Університету, я проживала у м.Києві, у багатоквартирному будинку. Власне, початок повномасштабного вторгнення співпав з моїм візитом додому. У Львові я проживаю у студентському гуртожитку, і з дому мала повертатись до Львова 25.02.22р., вже мала квитки на потяг, однак у зазначений час потяг не прибув, а інші поїзди у тому ж напрямку брати інших пасажирів не хотіли. На тиждень я затрималась у Києві, згодом вдалось виїхати до Львова евакуаційним потягом. Тобто місцеперебування я змінила. однак це сталося би і без початку бойових дій, лише зважаючи на останнє з виїздом трапились певні труднощі.

Зараз, Україну спіткнула енергетична криза. На мою думку, енергетична криза є неминучою, оскільки, енергоресурси, як і всі інші ресурси є обмеженими, і разом з тим необмеженим є поле для спекуляцій на цій основі. Я не беру до уваги відновлювані джерела енергії, адже більшість виробництв та побутове споживання енергії власне базується на використанні газу, нафти тощо. Якщо ж розглядати електроенергію, то як показує практика війни з росією, достатньо застосування фізичної сили і всі процеси зупиняються на невизначений термін, все, що стосується онлайн-сфери, будь то державний реєстр, чи ФОП-розробник, також не здатні повноцінно функціонувати, за чим ідуть доволі неприємні наслідки. Також є проблема у атрофованості міжнародних організацій, які ніяким чином не можуть повпливати на хід тих самих спекуляцій, як до прикладу відбувається довкола ЗАЕС, та атомної енергетики загалом (яка є найбільш продуктивною та екологічною, але в руках мавп небезпечною)

Мене поки що не турбує ця проблема, я її, на щастя, не відчула. Але я знаю, що робити, як це станеться – потрібно запастися ємностями для води, сірниками, свічками, аккумуляторами, у разі блекауту діжками і сокирою, щоб можна було готувати їжу на вулиці та обігріватись. Я частково готуюся до цього. Запасаюсь теплим одягом, тримаю зарядженими всі пристрої та наявні павербанки. Розробляємо плани дій з сусідами по гуртожитку.

Про енергетичні проблеми дізналася з інтернету, від знайомих, що займались туризмом, від знайомих військових.

14.11. у Львові почався опалювальний сезон, поки що все з тим добре.Але енергетична криза впливає на роботу критичної інфраструктури міста, мені здається, що у період адаптації громади, бізнесу, країни і світу до раптової енергетичної кризи мова йтиме про виживання, тому очевидно, навчальний процес доведеться відкласти.

27.12.22

Відключення світла було за графіком, у білій зоні світло вимкнули – вранці (тоді ще була вода і я пішла в душ), і потім з 13:00 до 17:00 була червона зона, світла не було, і до того ж увімкнули його десь близько 18:00, тобто на годину пізніше. Під час відключення я читала та дов'язувала шапку, дивилась лекції. Ми якось не дуже підготувались до відключення і не нагріли води в термос, вдень їли бутерброди, нормально повечеряли вже коли дали світло. Тоді ж і підготували термоси за завтра.

28.12.22

Коли я прокинулась, світла не було і була вода, навіть тепла. Так як мені потрібно було поїхати вдень в офіс компанії, яка періодично мені пропонує роботу, треба було привести себе до ладу. Я сходила в душ і помила голову. Переді мною стало питання як тепер її висушити, адже світла немає і феном не зможу, а волосся в мене саме по собі сохне дуже довго. Я не придумала нічого краще, як лягти головою біля батареї (я в принципі так завжди лежу на ліжку), але волосся покласти на батарею. І я так пролежала близько 2 годин, поки волосся нормально висохло, за той час я почитала книжку, подивилась шматок лекції. Після того я наспіх поїла, попила чаю з тої води в термосі, що нагріли вчора ввечері і поїхала в офіс. Коли я вже туди дісталась, отримала завдання і раптом в офісі вимкнули світло, це було близько 13:30. Я поїхала додому, світло було аж до вечора, у білій зоні не вимикали.

29.12.22

О 8:00 почалась повітряна тривога, від якої я і прокинулась. Хоча за графіком була червона зона, світло і вода були, тому ми з хлопцем швиденько нагріли води в термосі і зробили сніданок, також зварили вареників на обід, враховуючи, що можуть бути аварійні відключення. Я також набрала технічної води. Ми поснідали, одяглись і пішли в укриття, пробули там до відбою. Було сказано, що 90% Львова без світла, однак у нас воно було. Ми вийшли на вулицю, хотіли взяти кави, але на районі майже ніде не було світла. Коли ми повернулись додому, я почала працювати, хлопець поїхав на роботу. Серед білої зони, близько 15:00 вимкнули світло і дали о 21:00. Коли орієнтовно о 18:00 хлопець повернувся з роботи, ми пішли в магазин, де є генератор. До включення користувались водою з термоса.

30.12.22

Вранці була зелена зона до 9:00, потім біла і світло було. Я сходила в душ, зробила чаю і сніданок, сіла працювати, і о 12:00 оголосили повітряну тривогу, ми з хлопцем спустились, через 20 хв вона закінчилась і я сіла працювати до вечора. З 13:00 до 17:00 було виключення, о 19:00 я закінчила роботу і ми з подругою поїхали в центр, зайшли в заклад, у який давно хотіли сходити. Скрізь було світло. Коли повернулись додому, також світло було.

31.12.22

Незважаючи на графіки, світло було цілий день. Я сходила в душ, зробила сніданок, прибрала в кімнаті. До того часу ми з хлопцем збирались вийти в магазин за продуктами і я хотіла поїхати в центр і купити собі планер. Як тільки вийшли. Прошло може хвилин 20, ми вже встигли сісти в маршрутку, почалась повітряна тривога. Ми вийшли на наступній зупинці і пішли до гуртожитку, дорогою купили дещо по списку на стіл і пішли в укриття. Трохи не дочекавшись відбою піднялись до себе. Після відбою я таки поїхала в центр і пожалкувала про це, адже було дуже багато людей, і того, за чим я їхала не

було. Коли повернулась, допомогла друзям, з якими ми домовились посидіти ввечері, готувати та прибирати. Сіли вечеряти ми о 23:00, близько 1:00 оголосили повітряну тривогу я дочекалась відбою, зателефонувала мамі, бо читала про те, що відбувається в Києві, і пішла спати

01.01.23

Цілий день було світло, я не читала новини. Весь день я відпочивала, читала книжку і тільки ввечері ми з друзями вийшли на вулицю. Скрізь було світло і не гуділи генератори.

02.01.23

Також цілий день було світло. Я розраховувала на те, що запрацюють графіки і тому все зарядила, нагріла води для термосів, однак відключень не було.

20.12.22

Відключення світла за графіком. З 9:00 до 13:00 було світло, потім була біла зона і світло якийсь час ще було, потім вимкнули. З 17:00 мало бути світло, я побачила, що немає питної води і згадала, що коли у нас є світло, то в найближчих магазинах з водоматами його немає, тому вирішила швиденько зібратись і піти по воду. Виявилось, що взагалі ніде немає світла. Ще потрібно було купити продукти, а мене не було готівки. Я вирішила піти в кінець вулиці до «Близенько» з надією на те, що в них є генератор. Магазин працював, хоча звуку генератора я не почула, це було трохи дивно. Водомат в магазині не працював, але хоча б можна було розрахуватись готівкою. Коли я вийшла з магазину було вже близько 17:20, а світло так і не дали, поки я пройшла півдороги – увімкнули, я набрала води і пішла додому.

21.12.22

Також відключення були за графіком. Коли я прокинулась, світло було, хоча це була біла зона. Потім з 9:00 до 13:00 було відключення, однак о 10:10 приблизно ненадовго з'явилося світло і знову його вимкнули. Я займалась в'язанням, паралельно слухала лекції на ютубі, світло дали за графіком з 13:00 по 17:00. Далі була біла зона, і я розраховувала на те, що вимкнуть світло, тому швиденько почала готувати вечерю. Світло так і не вимкнули до 21:00, далі було відключення і я пішла спати.

22.12.22

Коли я прокинулась світло і вода були. В цілому весь день були відключення за графіком, у білій зоні з 13:00 по 17:00 світло було. У цей час з'явилась вода, тому я нагріла води для термосу, напередодні ми з хлопцем завантажити фільм і розраховували ід час відключення з 17:00 по 21:00 його, але нас покликала гуляти знайома, яка повернулась з відрядження до Німеччини і ми подумали, що вдома і так нема чого робити і пішли. Коли повернулись, було світло.

23.12.22

Відключення відбувались за графіком. Зранку у білій зоні було світло і вода, тому я пішла в душ. Половину дня я присвятила навчанню, коли вимкнули світло – займалась в'язанням. Ще до відключення використала воду з термоса, аби закип'ятити свіжої. Вдень майже нічого не їла, не було ні бажання, згодом – можливості, ввечері, коли дали світло, хлопець повернувся з роботи, ми зробили вечерю і дивились фільм.

24.12.22

Також були відключення за графіком, однак коли мало бути відключення з 9:00 до 13:00, то світло дали близько 11, далі біла зона і світло було, потім зелена з 17:00 по 21:00, і відключення. Після ранкової рутини і сніданку, вдень ми з хлопцем вийшли в магазин, у мене було не дуже хороше самопочуття, тому сходили ще в аптеку. Коли виходили з гуртожитку, то на першому поверсі побачили майстрів від компанії-провайдера. Раніше колись сталась така ситуація, коли вперше надовго пропав Інтернет, це ще було до сесії, три дні поспіль не було Інтернету і коли я з мільйонної спроби додзвонилась до провайдера, мені повідомили, що у нашому крилі є комутатор і до нього не обмежений доступ і якісь студенти виключають для нього живлення і пропадає Інет. Виявилось, що це трохи не так, і охоронці в цілях економії вимикали світло на цокольному поверсі і разом з тим зникало живлення для комутатора, якась складна історія. Отож, хлопець хотів дізнатись де є ця штука, щоб самому вмикати що потрібно а не чекати майстрів. Однак, з їхньої розмови на першому поверсі ми зрозуміли, що згоріла якась деталь

(ймовірно через перепади напруги від відключень), тож там зараз інша проблема і ми не стали турбувати майстрів, щоб вони показали що і як і пішли в магазин. Я виявила бажання сходити ввечері до Катедри. Попри те, що я православна, мені було цікаво як відбувається римо-католицька меса, він мене в цьому підтримав, однак до того довго мене відмовляв, через те, що йому потрібно було робити завдання по Університету, а світло мали вимкнути о 21:00, я запропонувала варіант, що поїду сама, але він сказав, що теж хоче, тому ми домовились, що коли повернемося, я допоможу зробити його завдання. Тож, ми повернулись додому і занесли покупки, я випила ліки і ми поїхали в центр. Примітно, що там не було світла і в самій Катедрі також. Там облаштували якесь лед-освітлення, колонки працювали, але генератора у них не було. На месу прийшло багато людей, до слова запросили навіть А. Садового. Після меси ми пішли випити кави у «Дзизі», світло там було, і поїхали додому, а там вже світла не було.

25.12.22

Зранку прочитала в новинах про те, що цього дня «світла буде більше». Так і було, світло було цілий день, і тільки сьогодні я зрозуміла, що вже дуже відвикла від такого явища. Просто цілий день було враження нормального життя, ще й з'явився Інтернет, якого не було декілька днів поспіль. Новин про енергетичне питання я цього дня не читала.

26.12.22

Зранку я пішла на ламінування вій, це робить дівчинка на нашому районі, виявилось, що ми в одній групі на відключення. Коли я прийшла, то було світло, хоча я не переживала би навіть, якби не було, тому що процедура не потребує електричних приладів, лампа працює від акумулятора, тому проблем би не виникло. Після того я пішла в магазин з шиттям і додому. З 13:00 по 17:00 могло бути відключення, але світло було. Я займалась в'язанням, дивилась лекції на ютубі, а потім згадала, що потрібно зробити суп з гарбуза. На щастя, була вода. Я відварила всі овочі і вже дістала блендер і вставила його в розетку, я вимкнули світло, добре, що крім супу було що їсти, але я трохи засмутилась. Потім дочекалась 21:00 і зблендерила його. Під час відключення з 17 до 21 мені дуже стала в нагоді свічка з Свічкової мануфактури. Хлопець їх купив минулого тижня і продавчиня сказала йому, що ми будемо ходити тепер тільки до них. Якби вони ще були трохи дешевшими, то напевно, але свічки дійсно дуже хорошої якості.

29. 11. 2022

З цього щоденника, певно. Можна зробити висновок, що в мене повні проблеми з режимом, адже я знову пізно прокинулась, опісля 12:00, але цього разу причиною стала не презентація чи якесь там інше завдання, а погане самопочуття, бо я таки захворіла. Виявилось, до того ж, що немає світла. У п'ятницю – перший іспит і до нього потрібно якось готуватись, тому потрібно готуватись, на деякий час акумулятору в телефоні та ноутбуці вистачило, коли потемніло і почало все сідати, я поставила собі свічку, взяла підручник і почала конспектувати. Близько 18:30 дали світло і за цим новим графіком «4-8-4-8» мали відключити о 21:00, але відключення не було, хоча ми вже в гуртожитку всі підготувались до цього. Фактично, відключення у нас почались сьогодні, виявляється, це пов'язано з тим, що ми знаходимось на одній лінії з поліклінікою, а їх напередодні виключили зі списку критичної інфраструктури і тепер відключення у нас будуть на регулярній основі.

30. 11. 2022

По самопочуттю зрозуміла, що потрібно йти до лікаря. Зателефонувала своїй сімейній, вона сказала, що приймає до 17:00. За графіком у нас саме з 17:00 мало би бути відключення, тому поки є світло я вирішила готуватись до іспиту а ближче до 17 їхати в поліклініку. Сходила на прийом, повернулась додому, купила в аптеці ліки, добре, що у аптеки на районі з'явився генератор, бо до цього вона не працювала під час відключень.

01.12. 2022

Самопочуття ще гірше ніж було, завтра іспит і ще можливе відключення світла і фонове очікування нового обстрілу – життя ніколи не здавалось таким прекрасним. Я прийняла всі ліки, почала готуватись до іспиту, довго не могла зібрати себе до купи.

Зранку мало бути оновлення пакету послуг мобільного зв'язку, я планувала змінити тариф на такий, де більше Інтернету, тому що через відключення і різні перебої часто немає Вай-фаю, однак через якісь нестиковки змінити тариф не вдалося, але оператор мені надав безкоштовно ще 10 Гб на тиждень, тому хоч можна нормально готуватись до іспитів.

Однорупниця попросила їй допомогти з навчанням і пояснити деякі теми, ми зустрілись в зумі, Вай-фаю не було, але було світло. Щойно ми закінчили зустріч, я поговорила телефоном з бабусею, як вимкнули світло. Це була орієнтовно 16:30, згодом почало темніти, а мене від температури – хилити в сон. Вирішила, що допоки не включать світло, я посплю, а потім вночі буду перечитувати матеріали для підготовки. Суттєвою проблемою всього тижня було те, що через хворобу я не могла нормально опрацьовувати якусь інформацію, вона просто не запам'ятовувалась і мене це хвилювало ще більше. Поспати так і не вдалось, самопочуття не ставало кращим. Орієнтовно о 21:00 дали світло і в першу чергу я побігла робити чай.

До речі, ще однією проблемою протягом всього тижня було те, що я не могла забезпечувати собі постійне тепле пиття, адже в гуртожитку плитки також електричні і при відключеннях нагріти щось в принципі неможливо, їздити купувати термос не було сил і часу, але як тільки одужаю – це буде покупка №1.

Я зробила собі перший чай і вкуталась ковдрою, щоб (вибачте) пропотіти і якось збити температуру, бо ліки не діяли. Потім ще один чай і ще один. Стало трохи краще, я почала все перечитувати і по завершенню лягла спати. Вночі в мене був жар і на щастя було світло і можна було знову ж таки зробити чаю. І ще добре, що була в запасах вода, бо водопостачання також не було. Ця проблема в гуртожитку регулярна.

02.12.2022

Зранку також було і світло, і вода. Я сходила в душ, зробила сніданок і випила ліки, зібралась і поїхала в Університет. Намагалась там ні з ким тісно не комунікувати, та й в принципі для цього не було можливості, я приїхала з невеликим запізненням і вийшла з іспиту однією з останніх. Коли приїхала додому, то відразу лягла відпочивати. Телефон весь час, що було

світло тримала на зарядці, навіть якщо там вже було 100%, це зараз у мене поширена ситуація, бо незважаючи на графіки, відключення можуть бути неочікуваними.

03.12.2022

Цілий день пробула вдома, мала погане самопочуття, дуже боліла голова, не часто і з ліжка вставала. Були відключення за графіком, однак цілий день була вода.

04.12.2022

Почала готуватись до наступного іспиту. Протягом дня, попри графіки, не було жодного відключення, зранку була і гаряча, і холодна вода, але згодом пропала вся. Не було Інтернету, використовувала виключно мобільний.

05.12. 2022

Зранку було світло і була вода. Ближче до обіду пропала вода, коли почала ширитись тривога, всі ЗМІ знову почали ширити інформацію про те, що це може бути масований удар і його наслідком може бути блекаут на декілька днів. Я побачила, що у нас на блоці в гуртожитку немає запасів води, бо ті, що робили попередньо – використали. Також побачила, що можна дозарядити телефон. Акумулятору напевно там скоро настане кінець. Поки ще тривоги не дійшли до Заходу, я готувалась до іспиту. З'явилась ненадовго вода, я одразу ж набрала у всі пусті ємності. Коли тривога пролунала у Львові, я почала одягатися. Попередній досвід перебування в укритті і до того ж хвороба змушували мене одягатися максимально тепло, вперше я зібрала дуже «канонічний» тривожний наплічник. Там були ліки, вода, ноутбук із зарядкою, бо думала може попрацювати під час перебування в укритті. Але зі всього, що я назбирала, на щастя, нічого не доводилось використовувати. Тривога не була довгою, Львівщина неушкоджена, світло було, тому все склалось добре. Ввечері за графіком, орієнтовно з 17:00 до 21:00 не було світла, тому і щоденний доводиться підвантажувати порівняно пізно. Зараз також немає води, є світло та Інтернет.

17.01.23

Коли я прокинулась, то вдома світло було. Я собі запланувала відвідати батька, поїхала до нього на роботу, це є недалеко від головного вокзалу, і от у нього світла не було, щоправда всі виходять із ситуації як можуть і так як він розбирається в тому, то під'єднав собі акумулятори і може працювати. За пару годин йому дали світло, а мама зателефонувала і сказала, що світла вдома нема. Тато подарував мені павербанк, у якого одна панель – це сонячна батарея, а інша – великий і потурний ліхтар. Ми добре посиділи, далі в тому ж районі живе моя однокласниця, ми домовились з нею зустрітись, пішли на вокзал купувати їй квиток, бо вона має їхати до бабусі у Вінницю, розказала, що там відключають електроенергію значно частіше, ніж у Києві. Також розказала, що зараз ходить з балончиком, бо часто немає вуличного освітлення. Коли я їхала додому, то зателефонувала мама і сказала, що світло є.

18.01.23

Майже цілий день світло було. По обіді ми домовились на районі зустрітись з іншою однокласницею, були в кав'ярні, світло було. Вже коли ми розійшлись, я побачила, що на моїй вулиці світла немає. Підійматись сходами самій без світла в моєму під'їзді не найбільше задоволення і я зрозуміла, що сама б теж точно купила балончика собі. За пару годин знову дали світло.

19.01.23

Зранку я пішла до церкви, а потім увесь день була вдома. Світло виключали на пару годин. В цілому я більшу частину часу працювала над дипломною роботою, гралася зі своїми котятами і допомагала мамі з роботою. При відключеннях світла суттєві незручності фактично створює мобільний зв'язок і інтернет, які просідають дуже сильно у всіх операторів і тому, наприклад, у матері виникають проблеми, бо вона не може працювати нормально. І з ким я б не спілкувалась, всі говорять про таку проблему, сподіваюсь, це вдасться якось вирішити.

20.01.23

Сьогодні весь день я пробула вдома, у першій половині дня світло було. Я сходила в магазин і на базар (до речі, коли була на базарі, то почула звук трамвая, але не бачила його). Потім повернулась додому і почала готувати, орієнтовно о 16:00 вимкнули світло, але знову ввімкнули десь за годину. По телевізору побачила соціальну рекламу про економію електроенергії, у якій було сказано про те, що навіть коли світло подають, необхідно використовувати прилади по мінімуму, адже це дозволяє працювати найважливішому обладнанню і були кадри з лікарень і я вирішила вимкнути того телевізора (не тому, що реклама погана, а навпаки це правда, коли замислюєшся про те, що надмірне побутове споживання електроенергії може потім якось повпливати на роботу того самого обладнання, то ставлення змінюється, адже ми звикли, що нас ніби і так обмежують і коли йде подача електроенергії, то можна вмикати все, що захочеш, але це не зовсім так). До вечора світло було, я пішла в душ, зробила роботу, яку мала і відпочивала. Коли тато прийшов з роботи, то запитав, чи я ввечері буваю на вулиці і приніс рефлексивну стрічку на руку, я саме планувала постійно її придбати і забувала, бо це реально необхідна річ, коли немає вуличного освітлення, потрібно і водіїв пожаліти, і себе убезпечити.

21.01.23

Я прокинулась рано, щоб все встигнути зібрати і раніше вийти з дому, світло ще було, але близько 10:00 його вимкнули а оскільки на вулиці «за замовчуванням» сіро і не дуже світло, то навіть зранку треба користуватись ліхтариками/свічками. Ми вийшли з дому більш ніж за півтори години до потяга (звична дорога займає до 40 хв), дістались вокзалу без пригод. Дорога теж пройшла добре, приїхала я о 20:00. У Львові на вокзалі мене зустрів хлопець і мало не одразу сказав, щоб я була морально готова, бо вдома скоріш за все не буде світла, коли ми приїдемо, бо з 21:00 відключення. Коли ми вийшли з автобуса на своїй зупинці, на районі світло ще було і видно було, що у гуртожитках теж. Ми зайшли в магазин, купили продуктів, я розрахувалась карткою. Коли ми вийшли з магазину і пройшли пару метрів, світло вимкнули. Я вирішила вже не розбирати свої речі, тому ми повечеряли і лягли спати.

22.01.23

Сьогодні відключення були за графіком. З 9:00 до 13:00 зелена зона, потім біла і з 17:00 до 21:00 відключення. Тож, зранку світло було, а от гарячої води не було. Ще до 14:00 точно було світло, а потім ми з хлопцем пішли з дому, я мала зустрітись з одноклассницею, а він – їхав у бібліотеку, де останнім часом проводить по пів дня, бо виявилось, що там не вимикають світло і є Інтернет, ну і література, яка його цікавить. В центрі вже майже скрізь гули генератори, так то я не звернула б увагу, але хотіла зателефонувати мамі і зрозуміла, що ні я, ні вона ніч не почуємо. З одноклассницею прогулялись і посиділи в закладі, зі світлом проблем не було. Потім зустрілись з хлопцем і разом пішли додому, оскільки ми знали, що світла не буде, то не сильно поспішали, коли прийшли, то світла вже не було. Ми повечеряли і незадовго пішли спати.

23.01.23

Коли я прокинулась, світло було і навіть була гаряча вода, тому я одразу пішла в душ. Мені можна сказати пощастило, бо як тільки я закінчила всі справи гаряча вода пропала, раніше ніж мала, але менше з тим. Я поприбирала в кімнаті і висушила волосся. Оскільки я почувалась недобре, то далі лягла спати. Потім до обіду займалась своїми справами, світло з 9:00 до 13:00 мало бути точно і потім до 17:00 можливе відключення, після першої довго не вимикали і ми вже подумали, що значить, вимикати вже не будуть (це далеко не завжди працює, але віриш в то як дитина). Хлопець прочитав, що сьогодні діють аварійні відключення і сказав мені нагріти води в термос. Я набрала повний електрочайник, ввімкнула його і пішла в кімнату вирішила затестувати машинку для чистки одягу, яка працює від мережі. Вставила штекер і вмикаю, а воно не вмикається. Одразу подумала, що проблема в машинці, а це було відключення, близько 15:00 і до 21:00 світла не було, води відповідно - теж. За цей час я почитала книжку і знову поспала, а ввечері ми вийшли в магазин. Коли повернулись, нагріли води на термоси і на миття посуду, поприбирали, повечеряли і на тому все.